

ТРЕТА ГЛАВА

ВРЕМЕ И ПРОСТРАНСТВО ВЪВ ФОЛКЛОРНАТА ХАЙДУШКА ИСТОРИЯ

В изложението дотук неведнъж ставаше дума за времето и пространството в хайдушкия фолклор независимо от конкретния проблем, който беше обект на анализ. Това е така, защото, както във всяка система на българската фолклорна култура, те участвуват активно при изграждането и функционирането и на системата на хайдушкия фолклор. В голяма степен определяща роля за мястото и функциите му в регионалната и локална фолклорна традиция има неговият хронотопен вариант. Особено що се отнася до съхраняването и възпроизводството на конкретна информация, свързана не само с хайдутството като историческо явление, но и за епохата на зараждането и развитието му, за осмислянето и възпроизводството на наследената културна и историческа информация.

Разглеждането на времето и пространството във всички случаи е във връзка с отношението фолклор и история. А в конкретния случай те са определящи за функцията на хайдушкия фолклор като регионален вариант на фолклорната история от една страна и за мястото и функциите му в регионалната културна традиция от друга, което е и една от задачите на тази работа.

Времето и пространството в хайдушкия фолклор, както във фолклора въобще, са в единна позиция. Концепцията за единство на пространството, в което се извършва събитието е неотделима от концепцията за единството на времето. Времето във фолклора не търпи прекъсване, както не търпи такива прекъсвания и пространството.¹ Това са емпирично време и пространство, които са свързани с момента на действието и се измерват именно чрез действията на героите.²